

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง (Quasi-experimental Design) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ก่อนและหลังการทดลอง และเพื่อเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ และนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะได้ดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 1) เพื่อเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ก่อนและหลังการทดลอง
- 2) เพื่อเปรียบเทียบจิตสาธารณะของนักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ และนักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ

1.2 สมมติฐานในการวิจัย

- 1) นักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ มีจิตสาธารณะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
- 2) นักเรียนที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ มีจิตสาธารณะสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ได้กำหนดขอบเขตในการวิจัย ดังนี้

- 1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนหนองสองห้องวิทยา อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น จำนวน 6 ห้องเรียน รวมจำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 259 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนหนองสองห้องวิทยา จำนวน 6 ห้องเรียน ที่ได้ทำแบบวัดจิตสาธารณะ ซึ่งมี 2 ห้องเรียนที่คะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะไม่แตกต่างกัน จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากเลือกนักเรียน 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 42 คน และนักเรียน 1 ห้องเรียน เป็นกลุ่มควบคุม จำนวน 38 คน

1.4 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา

ตัวแปรต้น (Independent Variable) 9 คือ กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ

ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ จิตสาธารณะ

1.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการทดลอง 2 ประเภท ประกอบด้วย

1) เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบวัดจิตสาธารณะ เป็นแบบมาตราประมาณค่า 4 ระดับ จำนวน 45 ข้อ วัดพฤติกรรมจิตสาธารณะ 3 ด้าน ดังนี้ 1) ด้านการใช้ มีจำนวน 15 ข้อ 2) ด้านการถือเป็นหน้าที่ มีจำนวน 15 ข้อ และ 3) ด้านการเคารพสิทธิ มีจำนวน 15 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.86

2) เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียน คือ กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ใช้เวลาทดลอง จำนวน 12 ครั้ง ครั้งละ 60 นาที

1.6 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยลำดับขั้นตอนในการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1.6.1 ขั้นเตรียมการและเก็บข้อมูลก่อนการทดลอง

1) นำหนังสือจากบัณฑิตคณะศึกษาศาสตร์ เสนอผู้อำนวยการโรงเรียนหนองสองห้องวิทยา อำเภอหนองสองห้อง จังหวัดขอนแก่น ขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลกับนักเรียนที่กำลังศึกษาในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

2) ติดต่อประสานงานกับฝ่ายวิชาการและครูระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อสำรวจรายชื่อและจำนวนนักเรียน

3) คัดเลือกนักเรียนจากประชากรเพื่อเข้ากลุ่มตัวอย่าง โดยให้นักเรียนทั้งหมดทำแบบวัดจิตสาธารณะ ซึ่งมี 2 ห้องเรียนที่คะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะไม่แตกต่างกัน จากนั้นจึงสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีจับฉลากเลือกนักเรียน 1 ห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียน 1 ห้องเรียน เป็นกลุ่มควบคุม

1.6.2 ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

ให้กลุ่มทดลอง เข้าร่วมการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ โดยผู้วิจัยดำเนินการทำหน้าที่เป็นผู้นำกลุ่มและให้นักเรียนที่เป็นสมาชิกกลุ่มร่วมกิจกรรมทั้งหมด 12 ครั้ง ในระหว่างวันที่ 31 มกราคม 2554 - 28 กุมภาพันธ์ 2554 ส่วนกลุ่มควบคุมเข้าร่วมกิจกรรมโรงเรียนตามปกติ

1.6.3 ขั้นตอนการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง

เมื่อดำเนินการทดลองเสร็จสิ้น ผู้วิจัยได้ทดสอบหลังการทดลอง (Posttest) โดยใช้แบบวัดจิตสาธารณะทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ซึ่งเป็นแบบวัดจิตสาธารณะฉบับเดียวกันกับที่ใช้วัดก่อนการทดลอง นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เปรียบเทียบและอภิปรายผลต่อไป

1.7 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลและการใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

7.1.1 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนจิตสาธารณะของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง โดยใช้การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย กรณีกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้การทดสอบค่าที (t-test)

7.1.2 ทดสอบสมมติฐานการวิจัย โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนจิตสาธารณะของนักเรียนก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้การทดสอบนัยสำคัญของความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย กรณีกลุ่มตัวอย่างเป็นอิสระแก่กัน โดยการทดสอบค่าที (t-test)

1.8 สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1.8.1 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะมีคะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

1.8.2 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะมีคะแนนเฉลี่ยจิตสาธารณะของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. ข้อเสนอแนะ

2.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

2.1.1 จากการวิจัยในครั้งนี้ การจัดกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนในระยะเริ่มต้น ผู้วิจัยต้องคอยควบคุมกำกับดูแลให้นักเรียนทำกิจกรรมตามขั้นตอนอย่าง

เครื่องคิด และเมื่อเสร็จสิ้นกิจกรรมผู้วิจัยต้องทบทวนสิ่งที่ต้องการให้นักเรียนเกิดการพัฒนาด้านจิต
 สาธารณะทุกครั้ง ดังนั้นก่อนการจัดกิจกรรมจึงควรสร้างความตระหนักให้นักเรียนเห็นความสำคัญ
 ในการพัฒนาจิตสาธารณะเพิ่มมากขึ้น

2.1.2 หลังจากการเข้าร่วมกิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะแล้ว ควรมีการ
 พัฒนาจิตสาธารณะอย่างต่อเนื่อง และมีการติดตามผลของพฤติกรรมที่แสดงออกเกี่ยวกับจิต
 สาธารณะว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างไร พฤติกรรมที่ได้รับการพัฒนามีความคงทนหรือไม่

2.1.3 จากการวิจัยในครั้งนี้ ครูผู้สอนหรือครูแนะแนว ควรนำกิจกรรมแนะแนวเพื่อ
 พัฒนาจิตสาธารณะไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ
 และสามารถนำไปพัฒนาใช้อย่างต่อเนื่องต่อไป

2.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.2.1 จากผลการวิจัยการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะสามารถพัฒนา
 จิตสาธารณะของนักเรียนให้สูงขึ้นได้ จึงควรมีการพัฒนากิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ
 ไปประยุกต์ใช้กับนักเรียนที่มีปัญหาทางพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ด้านอื่น ๆ

2.2.2 จากการสังเกตและการเก็บข้อมูลของผู้วิจัย นักเรียนบางคนที่ได้เข้าร่วม
 กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะมีการพัฒนาจิตสาธารณะได้ไม่ดีเท่าที่ควร จึงควรมี
 การศึกษาปัจจัย/ความสัมพันธ์ ขององค์ประกอบอื่นๆ ที่มีผลต่อการสร้างจิตสาธารณะ เช่น สภาพ
 ครอบครัว การอบรมเลี้ยงดู ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นต้น

2.2.3 ควรมีการวิจัยติดตามผล ความคงทนภายหลังจากการพัฒนาจิตสาธารณะ ด้วย
 กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะ ในเรื่องผลของพฤติกรรม และระยะเวลา เป็นต้น

2.2.4 การพัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนทำได้หลายวิธี จึงควรมีการศึกษาเปรียบเทียบ
 วิธีการพัฒนาจิตสาธารณะด้วยการใช้กิจกรรมแนะแนวเพื่อพัฒนาจิตสาธารณะกับการใช้เทคนิค
 วิธีการอื่นๆ เช่น การใช้โปรแกรมฝึกคิดแบบโยนิโสมนสิการ การใช้กระบวนการกลุ่ม การใช้
 สถานการณ์จำลอง การสร้างตัวแบบ เป็นต้น เพื่อศึกษาหาวิธีการที่ดีและเหมาะสมที่สุดในการ
 พัฒนาจิตสาธารณะของนักเรียนให้สูงขึ้น